

Sygn. akt *XVII AmT 148/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

o ***nałożenie kary pieniężnej***

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 14 grudnia 2018 roku nr (...). (...)(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w ten sposób, że wymierzone kary według stanu na dzień 31 grudnia 2014 roku, 31 grudnia 2015 roku, 31 grudnia 2016 roku i 31 grudnia 2017 roku zmniejsza do wysokości 500 zł (pięćset złotych),
2. oddala odwołanie w pozostałej części,
3. znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami,
4. nakazuje pobrać od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem brakującej opłaty od odwołania.

Sędzia SO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmT 148/19*

UZASADNIENIE

Wyroku z 29 marca 2021 r.

Decyzją z 14 grudnia 2018 r., znak: (...). (...)(...), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) działając w oparciu o art. 210 ust. 1-3 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954 z późn. zm., zwanej dalej „Pt”), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., zwanej dalej: „wruist”), i art. 12 ustawy z dnia

10 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1118, zwanej dalej „ustawą zmieniającą”) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014, 2015, 2016 i 2017 nałożył na Przedsiębiorcę, kary pieniężne, płatne do budżetu państwa, za nieprzekazanie danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych:

- według stanu na dzień 31 grudnia 2014 r. w wysokości 2 250,00 zł,
- według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. w wysokości 2 250,00 zł,
- według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 2 250,00 zł,
- według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. w wysokości 2 250,00 zł.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła strona powodowa, wnosząc o obniżenie kary pieniężnej do kwoty 5,20 zł ze względu na znikomą szkodliwość czynu. Ponadto, powód podniósł, że ze względu na problemy z logowaniem do SIIS, przekazał Prezesowi UKE informacje o braku infrastruktury telekomunikacyjnej w formie pisemnej. Przedsiębiorca zarzucił pozwanemu naruszenie art. 31 i art. 12 Ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców oraz naruszenie art. 8 k.p.a. Zdaniem powoda, w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przepisu art. 29 ustawy wruist, zatem zaistniały podstawy do zastosowania przez Prezesa UKE przepisu art. 189f ust. 1 k.p.a.

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. od 21 kwietnia 2018 r. w całym roku 2014, 2015, 2016 i 2017 był przedsiębiorcą figurującym w prowadzonym przez Prezesa UKE rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych ((...)) pod numerem (...).

Dowód: Zaświadczenie o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych z 6 maja 2008, k. 93 akt adm.

Wobec powyższego, na przedsiębiorcy ciążył obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok: 2014, 2015, 2016 i 2017.

Zawiadomieniem z dnia 25 czerwca 2018 r. Prezes UKE poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2014, 2015, 2016 i 2017. Jednocześnie, Prezes UKE wezwał Przedsiębiorcę do przekazania danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Prezes UKE poinformował również o możliwości udziału w każdym stadium postępowania oraz o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także zgodnie z art. 73 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów w każdym stadium postępowania.

Dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 4-5 akt adm.

W piśmie z 29 czerwca 2018 r. spółka poinformowała, że stosowny raport, wraz z raportami innych spółek, których Prezes Zarządu Strony jest członkiem zarządu, został złożony dawno przed wszczęciem postępowania.

Dowód: Pismo spółki z 29 czerwca 2018 r., k. 45 akt adm.

W piśmie z dnia 5 lipca 2018 r., Prezes UKE sprecyzował zawiadomienie z 25 czerwca 2018 r., informując przedsiębiorcę o możliwości przedłożenia zaległych informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego pod adresem (...) oraz wyznaczył spółce termin 30 dni na złożenie danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary.

Dowód: Pismo Prezesa UKE z 5 lipca 2018 r., k. 13 akt adm.

Przedsiębiorca nie przekazał danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r. (okoliczność bezsporna)

W pismach z 30 sierpnia 2018 r. i 13 września 2018 r. spółka zajęła stanowisko w sprawie. Wniosła o umorzenie postępowania z powodu jego bezcelowości. Przedsiębiorca wskazał, że przedłożył zaległe informacje o posiadanej infrastrukturze za pomocą ww. adresu strony internetowej. Dodał, że w systemie figuruje jedynie jako sprzedawca usług świadczonych przez inne podmioty, zatem nie posiada infrastruktury telekomunikacyjnej. Spółka poinformowała o problemach z logowaniem, które pojawiły się kilka lat temu i w wyniku których złożyła Prezesowi UKE pisemne oświadczenie o braku infrastruktury. Jeśli chodzi o wezwanie do złożenia danych dotyczących przychodu, przedsiębiorca wskazał, że raporty składane Prezesowi UKE mogą stanowić podstawę do wyznaczenia wysokości kary.

Dowód: Pismo spółki z 30 sierpnia 2018 r., k. 47 akt adm.,

Pismo spółki z 13 września 2018 r., k. 54, 55 akt adm.

Spółka wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na bezczynność Prezesa UKE w prowadzeniu postępowania administracyjnego.

Dowód: Pismo z 8 października 2018 r., k.. 62 akt adm.

Postanowieniem z 12 października 2018 r. Prezes UKE odmówił przeprowadzenia dowodu z przesłuchania w charakterze świadka P. M. O., na okoliczność problemów z logowaniem do systemu SIIS.

Dowód: Postanowienie Prezesa UKE z 12 października 2018 r., k. 75 akt adm.

W dniu 14 grudnia 2018 r. Prezes UKE wydał decyzję, która została zaskarżona przez powoda w niniejszym postępowaniu sądowym.

Dowód: Decyzja z 14 grudnia 2018 r., k. 5-20 akt sąd.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie, tj. w zakresie, w którym kwestionuje wysokość nałożonej na powoda kary pieniężnej.

W pierwszej kolejności należy przytoczyć treść przepisu **art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt**, zgodnie z którym, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Prawem telekomunikacyjnym lub

ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

Przytoczony przepis znajduje zastosowanie w relacji pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność regulowaną przepisami prawa telekomunikacyjnego a m.in. Prezesem UKE, odnosi się bowiem do niewywiązywania się z obowiązków informacyjnych względem Prezesa UKE, poprzez udzielanie informacji niepełnych, udzielanie informacji nieprawdziwych lub dostarczania dokumentów zawierających informacje niepełne lub nieprawdziwe. Jednym z obowiązków udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą jest obowiązek sprawozdawczy zawarty w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Z dniem 12 grudnia 2018 r. na mocy art. 1 pkt 31 lit. a tiret pierwsze został uchylony art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, a ponadto w art. 209 Pt po ust. 1 został dodany art. 11 pkt 1 zgodnie z którym Prezes UKE jeżeli przemawia za tym charakter lub zakres naruszenia, może nałożyć karę pieniężną na podmiot który nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych Pt lub ustawą wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych, lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe o wruist. Jednocześnie, zgodnie z art. 12 ustawy zmieniającej, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem w życie jej przepisów, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 lub 25 Pt stosuje się przepisy dotychczasowe, co oznacza, że i niniejsze postępowanie toczyło się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tak też, w myśl **art. 29 ust. 1 ustawy o wruist** Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą:

- 1) informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu;
- 2) pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację.

W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt
- 2) podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej,
- 3) przedsiębiorcy telekomunikacyjni,

- przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku (**art. 29 ust. 2 ustawy o wruist**). Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 276) szczegółowo reguluje sposób realizacji omawianego obowiązku sprawozdawczego.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż na powódzie, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnym, ciążył obowiązek sprawozdawczy przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Status przedsiębiorcy telekomunikacyjnego obligował powoda do realizacji obowiązków nałożonych na niego przez ustawodawcę, bowiem przedsiębiorca w całym roku 2014, 2015, 2016 i 2017 posiadał taki status. Oznacza to, że brak infrastruktury telekomunikacyjnej nie zwalniał przedsiębiorcy z tego obowiązku. Powód nie przekazał do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SIIS), służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację, przedmiotowych danych, corocznie wg stanu na dzień 31 grudnia 2014, 2015, 2016 i 2017.

Odnosząc się do podniesionej przez spółkę kwestii przekazania danych w formie pisemnej, należy wyjaśnić, że stosownie do § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 276, informacje podlegające inwentaryzacji, o których mowa w § 4 rozporządzenia, są przekazywane Prezesowi UKE drogą elektroniczną za pomocą interfejsu internetowego SIIS przy użyciu dokumentów elektronicznych w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 570 z późn. zm.) w formacie (...) lub (...) z uwzględnieniem wymogów dotyczących elektronicznego formatu przekazywania danych określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia. Należy przez to rozumieć, że tylko przekazanie danych w ww. formie, w odpowiednim terminie, umożliwia uznanie, że przedsiębiorca zrealizował nałożony na niego obowiązek ustawy. Oznacza to, że oświadczenie złożone przez spółkę, o braku jakiegokolwiek infrastruktury w 2014 r. nie zwolniło jej z (corocznego) obowiązku jego realizacji.

Powód kwestionował prawidłowość funkcjonowania systemu SIIS, co skutkowało problemem z zalogowaniem i przekazaniem danych. Należy jednak wskazać, że brak jest podstaw do uznania, że problem ten trwał cztery lata, przez które powód nie wywiązywał się z realizacji obowiązku sprawozdawczego wobec pozwanego.

Obowiązek wynikający z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist został nałożony na przedsiębiorców telekomunikacyjnych i w tej ustawie określony jest termin jego wykonania, tj. do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Ustawodawca nie przewidział w tym zakresie jakichkolwiek zwolnień. Oznacza to, że obowiązek ten powinien być wykonywany corocznie bez uprzedniego wzywania. Na organie nie ciąży obowiązek pouczenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych o corocznej konieczności składania stosownych oświadczeń. Dopiero po wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na przedsiębiorcy przestają ciążyć obowiązki związane z posiadaniem statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bowiem to wpis do rejestru stanowi domniemanie, że dany podmiot jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i domniemanie, że prowadzi działalność telekomunikacyjną.

W ocenie Sądu, Prezes Urzędu prawidłowo przeprowadził wszczęte postępowanie, ustalając w jego toku, że powód swoją działalnością dopuścił się naruszenia obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, zaistniały więc przesłanki do nałożenia na powoda kary pieniężnej. Prezes UKE dokonał prawidłowych ustaleń jeśli chodzi o stan faktyczny w sprawie, jak i jego ocenę prawną, którą Sąd aprobuje w całej rozciągłości.

Odnosząc się do wysokości nałożonej kary, konieczne jest podkreślenie, że powód nie przedstawił Prezesowi UKE danych o wysokości przychodu osiągniętego w 2017 r., dlatego Prezes UKE dokonał oceny możliwości finansowych powoda w sposób szacunkowy, do którego uprawnia go treść przepisu art. 210 ust. 3 Pt. W myśl tego przepisu, w przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak, niż:

1. wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 – w przypadkach kary o której mowa w art. 209 ust. 2;
2. kwota 500 tysięcy złotych – w pozostałych przypadkach.

Przepis art. 210 ust. 2 nakazuje uwzględnić również możliwości finansowe ukaranego podmiotu. Prezes UKE może żądać informacji dotyczących faktycznych możliwości finansowych, w tym osiągniętego dochodu.

Ustawa nie określa sposobu udokumentowania danych o przychodzie i możliwościach finansowych. Możliwości udokumentowania poszczególnych danych za pomocą standardowych dokumentów sprawozdawczych lub podatkowych będą się zmieniać w poszczególnych okresach, ze względu na sporządzanie w określonych terminach poszczególnych dokumentów w zakresie statystyki państwowej, rachunkowości oraz podatków (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne..., s. 832).

Jak ustalono, powód nie przekazał Prezesowi UKE danych o wielkości przychodu osiągniętego w 2017 r., co uniemożliwiło ustalenie możliwości finansowych powoda. Wobec tego, Prezes UKE ustalił w sposób szacunkowy podstawę wymiaru kary pieniężnej w wysokości równej kwocie 500 000 zł stanowiącej minimalną wartość przychodów ustaloną zgodnie z art. 210 ust. 3 pkt 2 Pt. Tak też, maksymalna kara mogła wynosić (...) zł, co stanowi 3 % szacunkowo ustalonej postawy wymiaru kary.

Prezes UKE nałożył na powoda cztery kary pieniężne w wysokości po 2 250 zł. Należy zauważyć, że żadna z nich nie przekracza 3% przychodu określonego w sposób wskazany w art. 210 ust. 2 pkt 2 Pt.

Istotą administracyjnej kary pieniężnej jest wymierzenie dolegliwości finansowej podmiotowi wykonującemu działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami prawa, to organ nakładający tą sankcję zobligowany jest uwzględnić sytuację ekonomiczną karanego podmiotu.

Sąd orzekający w niniejszym składzie dokonał oceny możliwości finansowych spółki, co skutkowało uznaniem, że kara w łącznej wysokości 9.000 zł nie odpowiada dyrektywom wskazanym w art. 210 ust. 2 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnił zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę trudną sytuację finansową spółki. Ponadto, analizując zakres naruszenia, należy podkreślić, że ostatecznie, powód złożył wymagane dane za rok 2014, 2015, 2016, 2017.

Wobec braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, co czyni zarzut naruszenia art. 189 f § 1 k.p.a. bezzasadnym, Sąd orzekł o ich zmniejszeniu. Sąd stanął na stanowisku, że nałożona przez Prezesa UKE kara w łącznej wysokości 9.000 zł była zbyt wygórowana biorąc pod uwagę możliwości finansowe ukaranego podmiotu. Wobec tego, Sąd stwierdził, że należało zmniejszyć wysokości kary pieniężnej do 500 zł za lata, 2014, 2015, 2016, 2017 w których przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisu art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Zdaniem Sądu, nie stoi to w sprzeczności z jej celami prewencyjnymi za niezastosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań prawa telekomunikacyjnego, jak również represyjno-wychowawczymi, zmierzającymi do wymuszenia na ukaranym reguł prawnych w przyszłości. Nałożone na powoda kary pieniężne w określonej wysokości spełnią swoją funkcję represyjną, zaś prewencja szczególna jest także w wystarczającym stopniu zaspokojona, gdyż kary nawet w tej wysokości, łącznie z całokształtem okoliczności związanych z toczącym się postępowaniem, jest wystarczająco wyraźnym ostrzeżeniem dla powoda na przyszłość, aby stosować się do przepisów prawa. Tak ustalona kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stwierdzonych naruszeń oraz daje podstawy, by sądzić, że powód nie będzie w przyszłości dopuszczał się naruszeń przepisów prawa telekomunikacyjnego oraz jest współmierna do możliwości finansowych Przedsiębiorcy.

Powód powinien mieć na względzie fakt, iż jest przedsiębiorcą i z uwagi na profesjonalny charakter wykonywanej przez niego działalności powinien mieć świadomość spoczywających na nim obowiązków, w tym obowiązków sprawozdawczych wobec Prezesa UKE oraz powinien realizować je ze starannością wymaganą od profesjonalisty, co również odnosi się do znajomości przepisów prawa.

Z powyższych względów, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc wzajemnie koszty postępowania między stronami. Ponadto, Sąd na mocy art. 130³ § 2 k.p.c. orzekł o pobraniu od powodowej spółki brakującej opłaty od odwołania w wysokości 100 zł.

SSO Dariusz Dąbrowski